

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou v právní věci

žalobce: **M. B.**
zastoupen zákonnou zástupkyní Ing. L. B.
právně zastoupen JUDr. Danielou Maršálkovou, advokátkou
advokátní kanceláře se sídlem Bílkova 132/4, Josefov, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a soc. věcí ČR**
se sídlem Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 5. 2019, čj. MPSV-2019/94534-918,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 5. 2019, čj. MPSV-2019/94534-918 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci k rukám právní zástupkyně náhradu nákladů řízení ve výši 8.866,- Kč, a to do 30 dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaný dne 13. 5. 2019 rozhodl o odvolání žalobce proti rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajské pobočky v Hradci Králové ze dne 4. 6. 2018, čj. 47769/2018/HKR. Orgán I. stupně rozhodl přiznat žalobci příspěvek na péči ve výši 3.300,- Kč měsíčně od prosince

2017, a to s odůvodněním, že žalobce není schopen z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zvládat 3 základní životní potřeby, je tak považován za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I – lehká závislost. Bylo zjištěno, že se jedná o nutnou dopomoc u základní životní potřeby komunikace, péče o zdraví a osobních aktivit.

2. V odvolacím řízení žalovaný vyžádal posouzení zdravotního stavu žalobce Posudkovou komisí MPSV ČR v Hradci Králové a na základě jejího posudku ze dne 11. 4. 2019 rozhodl o odvolání tak, že změnil rozhodnutí orgánu I. stupně a s odkazem na § 7 odst. 2 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách (dále jen „zákon č. 108/2006 Sb.“), rozhodl, že se příspěvek na péči nepřiznává. Shledal jako nezvládané pouze základní životní potřeby péče o zdraví a osobní aktivity.

II. Žalobní argumentace

3. Žaloba považuje za nezvládané základní životní potřeby žalobce komunikaci, péči o zdraví, osobní aktivity, orientaci, oblékání a obouvání, tělesnou hygienu, stravování a k jednotlivým aktivitám argumentuje následovně:
  - k základní životní potřebě komunikace – žalobce není schopen srozumitelně se vyjadřovat, porozumět se s jinými osobami, neumí používat běžné komunikační prostředky. Má výrazné obtíže s komunikací s lidmi a zapojením se do společnosti, obtížně chápe pravidla sociálního chování, neorientuje se v neverbální komunikaci jiných lidí, sám užívá neverbální komunikaci jen velmi omezeně, často nevnímá, je ponořen ve svém světě. Má sklony k úzkostným reakcím, neadekvátně reaguje na kritiku, má sníženou schopnost porozumět emocím ostatních lidí. V ZŠ má od 1. třídy přidělenou asistentku pedagoga, která mu pomáhá s komunikací s okolím, je mu přidělena na 100 % úvazek, tedy na celou dobu vyučování včetně přestávek, tato spolupracuje s pracovníky Speciálního pedagogického centra, kteří jí radí, jak s žalobcem komunikovat a jak pomoci jeho komunikaci s okolím,
  - k základní životní potřebě péče o zdraví žaloba odkazuje na to, že žalobce není schopen dodržovat stanovený léčebný režim, provádět stanovené preventivní, léčebné a léčebně rehabilitační a ošetrovatelské postupy a opatření a používat k tomu potřebné léky či pomůcky, není schopen rozpoznat zdravotní problém a v případě potřeby vyhledat či přivolat pomoc. Musí brát pravidelně léky na epilepsii, toho není samostatně schopen. Lázeňskou rehabilitační léčbu skoliozy musel absolvovat s nepřetržitým doprovodem rodiny, sám by pobyt nezvládl,
  - pro zvládání základní životní potřeby osobní aktivity není žalobce schopen navazovat kontakty a vztahy s jinými osobami, plánovat a uspořádat osobní aktivity, stýkat se společenským prostředím, stanovit si a dodržovat denní program. Není schopen si zorganizovat čas, zapojit se do kolektivní činnosti, samostatně se pohybovat po městě, nevnímá rizika dopravy a potřebuje neustálý dohled a péči jiné osoby, jeho chování je nutné neustále monitorovat. Na změny v zaběhlém režimu musí být upozorňován, na nové situace se musí zadaptovat, je zvýšeně unavitelný a je narušena flexibilita myšlení,
  - základní životní potřeba orientace není žalobcem zvládána, neorientuje se místem a časem, zapomene místní orientaci, všude musí být doprovázen. Není schopen rozeznat a vnímat nebezpečí, je schopen skočit na tenký led, nevnímá rizika dopravy apod. V dopravních prostředcích se chová neadekvátně. Ráno musí být předán asistentce

pedagoga, po vyučování musí být vyzvednut rodinným příslušníkem přímo ze třídy, není schopen jít sám do školní jídelny ani jinam. Nevnímá rizika dopravy, nemůže se samostatně pohybovat po ulici, jet sám dopravním prostředkem, doma potřebuje neustálý dohled,

- k základní životní potřebě oblékání a obouvání žaloba argumentuje tím, že žalobce není schopen samostatně vybrat oblečení a obutí přiměřené okolnostem, manipulovat s oblečením v souvislosti s denním režimem, je pomalý a vyžaduje pomoc v sebeobsluze, jinak by se věnoval jiné činnosti,
  - u životní potřeby tělesné hygieny potřebuje žalobce pomoc při jejím dodržování, je nutné ho vybízet k těmto úkonům a dbát nad bezpečností jejich provádění,
  - základní životní potřeba stravování vyžaduje pomoc s dodržáním dietního režimu, při konzumaci stravy v obvyklém denním režimu, jídlo je nutné mu připravit a naservírovat, není schopen si jídlo ohřát, ke stravování musí být pobízen.
4. Nutnost nepřetržité péče o žalobce má znatelné finanční dopady na celou rodinu, vždy jeden z rodičů musí být vyčleněn na každodenní mimořádnou péči, matka žalobce má zkrácený pracovní úvazek. Žalovaný celou situaci řešil formálně, nevzal do úvahy specifika žalobcova onemocnění Aspergerovým syndromem, což je zcela zřejmé z formulací odůvodnění rozhodnutí. Žalovaný uvedl mj., že z odborných lékařských nálezů neplyne těžké postižení pohybových schopností ve smyslu ochrnutí končetin, není postižení zraku ve smyslu praktické slepoty a není ani postižení intelektu ani těžkou demencí alespoň stupně debility. K vnímání a předcházení rizik v dopravě dítě ve věku 12 let není schopno, tento názor žalovaného považuje žalobce za zcestný, ve školách a družinách je doprovod dětem poskytován max. do věku 10 let, děti od 4. třídy musí být samostatné, např. i v době přestávky mezi dopoledním a odpoledním vyučováním musí dojít samostatně na oběd mimo školní budovu, pohybovat se po městě včetně přecházení silnic. Toho však žalobce není samostatně schopen bez ohrožení vlastního zdraví. Žaloba poukazuje na nedostatečně zjištěný skutkový stav, bez přihlédnutí k ustanovením § 1 – 2c Přílohy 1 k vyhlášce č. 505/2006 Sb., k provedení zákona o sociálních službách a s tím související nesprávné posouzení věci. Navrhuje proto zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného a vrácení věci k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

5. Z písemného vyjádření žalovaného ze dne 28. 8. 2019 plyne, že v odvolacím řízení hodnotila zdravotní stav žalobce posudková komise MPSV složená z posudkového lékaře a odborného lékaře specializace psychiatrie, hodnocen byl jako dlouhodobě nepříznivý v důsledku Aspergerova syndromu se schopností samostatné chůze bez opory, bez zrakového a sluchového postižení. Na základě zdravotní dokumentace žalobce a výsledků sociálního šetření PK dospěla k závěru, že nezvládá základní životní potřeby péče o zdraví a osobní aktivity.
6. K základní životní potřebě komunikace žalovaný uvedl, že komise nezjistila z doložené dokumentace takovou tíž postižení, pro kterou by žalobce nezvládal tuto potřebu srovnatelně s vrstevníky a kdy by dopomoc mohla být považována za mimořádnou péči. Z podkladů neplyne, že by žalobce nebyl schopen vyjadřovat se srozumitelně mluvenou řečí a porozumět se s jinými osobami v rozsahu běžné slovní zásoby či že by nebyl schopen chápat obsah přijímaných a sdělovaných zpráv, psát, porozumět obrazovým

symbolům a zvukovým signálům a používat běžné komunikační prostředky. Ze sociálního šetření toto též nevyplynulo, nebyl ochotný komunikovat se sociální pracovníci, vyplynulo, že asistentka pedagoga mu pomáhá připravovat věci na hodinu a přesun do jiné třídy, nepomáhá tedy s úkony, které se hodnotí v rámci této základní životní potřeby.

7. K základní životní potřebě orientace žalovaný neshledal natolik těžké postižení intelektu, aby nebyl žalobce schopen potřebu zvládat přiměřeně věku. Smyslově není postižen, dále dle Instrukce náměstkyně pro řízení sekce sociálně pojistných systémů č. 15/2016 je pro tuto životní potřebu považováno za překážku zvládání mentální retardace nebo demence, což není případ žalobce. Ten se naopak jeví dostatečně inteligentní a koncentrovaný, schopný plánovat a volit vhodné strategie, logicky uvažovat a činit obtížná rozhodnutí, pokud zvládá hru šachy. V domácím prostředí se orientuje, neboť při sociálním šetření přišel, pozdravil a bez dozoru opět odešel. K námitce rizika dopravy žalovaný uvedl, že i u dětí 12 letých a starších se bezpečné chování na ulici musí nacvičovat, aby se dětem zažilo jako běžná rutina, nikoliv po nich požadovat, aby odhadovaly samy nebezpečí.
8. K námitce žaloby o nezvládání základní životní potřeby oblékání a obouvání žalovaný uvedl, že toto z lékařských nálezů jako fyzická neschopnost nevyplyvá. K nutnosti výběru oblečení nevyplyvá, že by se tato neschopnost nějak odlišovala od vrstevníků, příprava vhodného oblečení a pobízení k obléknutí či převléknutí není ve věku žalobce mimořádnou péčí. Konečně, z dokumentace neplyne ani takové postižení hybnosti či intelektu, aby žalobce nebyl schopen vykonávat samostatně tělesnou hygienu, mytí vlasů nelze hodnotit jako mimořádnou pomoc při zvládání této potřeby ve věku žalobce, není jim ani dohled nad stravováním. Vzhledem k popsání vyjádření pak žalovaný navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

IV. Jednání soudu

9. Při jednání soudu dne 23. 11. 2020 soud konstatoval, že k žalobě byl připojen nálezy Psychiatrické kliniky FN v Hradci Králové ze dne 6. 2. 2018, z něhož vyplývá, že žalobce byl cíleně vyšetřen pro Aspergerův syndrom. Ve škole ho dobře zvládá učitel, když tento chyběl, byl výkyv, když se žalobci něco nelíbilo, schoval se pod lavici a vrčel. S prospěchem jinak není problém, přichází v doprovodu matky, oční kontakt letmý, hypomimický, při odpovědích se nedívá do očí, zvláštní intonace řeči, zvláštnosti v chování, specifické zájmy, bez autoagresivity a heteroagresivity, není orientován místem, neporozumění sociálnímu kontaktu. Diagnostikován Aspergerův syndrom, Klinefelterův syndrom, Epileptický syndrom, susp. motorický tik. Je nutný specifický přístup výchovný a vzdělávací, není orientován místem a časem, je nutné jej všude doprovázet, zapomeno místní orientaci. Není zařazen do své ani jiné vrstevnické skupiny, zapojovat se do kolektivní činnosti není schopen. Nerozumí neverbální komunikaci, často nevnímá, ponořen ve svůj svět. Je nutné mu připravovat oblečení, dohled a připomínat oblékání, jídlo nutno připravit, není schopen si ho ohřát. Není schopen sám si organizovat čas, vnímat rizika a rozeznat nebezpečí, je nutná péče asistenta, přítomnost dospělé osoby, neorientuje se v prostředí mimo domov či stálou učebnu. Jako další dokument pak žaloba obsahovala Zprávu o dítěti, zpracovanou Speciálně pedagogickým centrem při Speciální ZŠ a Praktické škole v Hradci Králové ze dne 29. 8. 2017. Z uvedené zprávy vyplývá, že žalobce trpí poruchou autistického spektra, která je celoživotní a zasahuje do mnoha oblastí fungování běžného života. Obtížně se zapojuje

do kolektivní činnosti, má výrazné obtíže v komunikaci s lidmi a se zapojením do společnosti. Obtížně chápe pravidla sociálního chování, neorientuje se v neverbální komunikaci jiných lidí, tuto sám užívá velmi omezeně. Není orientován časem a prostorem, nedokáže se samostatně pohybovat v neznámém prostředí, v dopravních prostředcích se vyskytuje neadekvátní chování. Vyžaduje dopomoc v sebeobsluze, jeho chování je nutné neustále monitorovat, má sklony k úzkostným reakcím, neadekvátně reaguje na kritiku. Má sníženou schopnost porozumění emocím ostatních lidí, k činnostem, které nejsou předmětem jeho zájmu, je třeba ho neustále pobízet, naopak je obtížné ho odklonit od předmětu jeho zájmu. Na novou situaci a změnu je nutná adaptace, zvýšeně unavitelný, je narušena flexibilita myšlení. Neovládá samostatnou orientaci a pohyb po městě, potřebuje neustálý dohled a péči druhé osoby, vysoce specifický výchovný a edukační přístup.

10. V písemné replice ze dne 10. 2. 2020 je uveden odkaz na přiloženou zprávu Psychiatrické kliniky FN v Hradci Králové ze dne 3. 2. 2020, z níž vyplývají obdobné závěry jako dříve, po přechodu na druhý stupeň má ve škole novou asistentku, která pomáhá s přesuny a v komunikaci s dětmi, žalobce neví, kam má jít, když měli sraz v šatně, odešel ze školy, hledal se v divadle, nechodí na obědy, s asistentkou chodit nechce, nedokáže jít přes silnici, nerozhledne se, neřekne si o pomoc. Co se mu neřekne, neudělá, časově neorientován, neví, jaký je den, chování k jiné osobě nepředvídatelné. Replika pak popsala jednotlivé případy, kdy se ztratil či odešel, po návratu se nehlásil a seděl v šatně. Často neví, co se po něm chce, neví, jak se zeptat, zareagovat, má motorický tik v obličeji, grimasuje, není zařazen do vrstevnické skupiny. Má dva mladší sourozence (2007 a 2010), kteří zvládají chodit do školy sami, mladší bratr na sportovní aktivity dojíždí již samostatně do Prahy. Pokud posudkový orgán hodnotil hru v šachy jako schopnost koncentrace, plánování a volení vhodné strategie, žalobce žádnou z těchto schopností není schopen převést do praktického života. Rodiče museli zásadním způsobem přizpůsobit svá zaměstnání potřebě soustavné péče o žalobce a zkrátit pracovní úvazky, kombinovat je s prací z domova.
11. Zástupkyně žalobce odkázala na odborné nálezy, předložené soudu s tím, že zejména základní životní potřeby orientace a komunikace nelze pokládat u žalobce za zvládané samostatně. U životní potřeby stravování a oblékání jsou pak rovněž zákonné podmínky dle přesvědčení žalobce naplněny. Zákonná zástupkyně žalobce před soudem vypověděla, že se v mezidobí stalo, že syn se nečekaně vzdalil ze školy, matka musela vyhledat pomoc policie. Vše se událo při poslední hodině tělocviku, možná mohlo dojít k nějakému nedorozumění, syn proběhl šatnou a utíkal do polí. Zahlédl ho matčin žák, který ji toto oznámil. Matka z důvodu potřeby soustavné péče a dohledu vykonává pracovní činnost pouze na zkrácený pracovní úvazek, v době koronaviru musí dojít i ke střídavému dohledu ze strany otce. Druhý syn, který je o 15 měsíců mladší, je schopen z důvodu sportovních aktivit samostatně dojíždět do Prahy a tam se pohybovat, rodina tak má seriózní porovnání schopností obdobně starého dítěte, od 8 let věku se samostatně pohybuje po Novém Bydžově i nyní X letá sestra žalobce. S odůvodněním žalovaného proto nelze souhlasit, v současné době, kdy funguje distanční výuka, bez soustavného pobízení by se žalobce nebyl schopen přihlásit na jednotlivé hodiny, ale to není o výši inteligence, ale o tom, že nemá schopnost orientace v místě a času. Když se doma řekne, že se jde na procházku se psem, bere si školní tašku apod., v těchto věcech se prostě neorientuje. Žalobce tak i nadále trvá na žalobní argumentaci i závěrečném návrhu na zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení.

12. Soud konstatoval ze správního spisu znění posudku Posudkové komise MPSV ČR v Hradci Králové ze dne 11. 4. 2019, s tím, že komise měla mj. k dispozici i výše cit. nález Psychiatrické kliniky FN v Hradci Králové z 6. 2. 2018, nález genetického vyšetření z března 2019.

V. Posouzení věci krajským soudem

13. **Zákon č. 108/2006 Sb. o sociálních službách**, upravuje podmínky poskytování pomoci a podpory fyzickým osobám v nepříznivé sociální situaci. Podmínky nároku na příspěvek na péči vycházejí z ust. § 7, kde je uvedeno, že příspěvek na péči se poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby a nárok na něj mají osoby, uvedené v § 4 odst. 1, které z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebují pomoc jiné fyzické osoby při zvládání základních životních potřeb v rozsahu stanoveném stupněm závislosti podle § 8, pokud jim tuto pomoc poskytuje osoba blízká nebo asistent sociální péče uvedený v § 83, nebo poskytovatel sociálních služeb, který je zapsán v registru poskytovatelů sociálních služeb...
14. Dle § 8 odst. 1 cit. zákona se osoba do 18 let věku považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve
- a) stupni I (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři základní životní potřeby,
  - b) stupni II (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat čtyři nebo pět základních životních potřeb,
  - c) stupni III (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat šest nebo sedm základních životních potřeb,
  - d) stupni IV (úplná závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat osm nebo devět základních životních potřeb,
- a vyžaduje každodenní mimořádnou péči jiné fyzické osoby.
15. Z ust. § 9 odst. 1 písm. b), c), f), d) zákona č. 108/2006 Sb. v platném znění pak plyne, že při posuzování stupně závislosti se hodnotí schopnost zvládat základní životní potřeby orientace, komunikace, stravování a tělesná hygiena a oblékání a obouvání. Z odst. 4 plyne, že při hodnocení schopností zvládat základní životní potřeby se hodnotí funkční dopad dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na schopnost zvládat základní životní potřeby; přitom se nepřihlíží k pomoci, dohledu nebo péči, která nevyplývá z funkčního dopadu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Odst. 5 tohoto předpisu upravuje uznání závislosti v příslušné základní životní potřebě tak, že musí existovat příčinná souvislost mezi poruchou funkčních schopností z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a pozbytím schopnosti zvládat základní životní potřebu v přijatelném standardu. Funkční schopnosti se hodnotí s využíváním zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využíváním běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení v domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku.
16. **Bližší vymezení schopností zvládat základní životní potřeby a způsob jejich hodnocení pak stanoví vyhláška č. 505/2006 Sb. v platném znění.** Schopnost osoby zvládat základní životní potřeby se pro účely stanovení stupně závislosti hodnotí podle aktivit, které jsou pro jednotlivé základní životní potřeby vymezeny v příloze č. 1 k této vyhlášce. V § 1 je dále uvedeno, že schopnost osoby zvládat základní životní potřeby pro účely stanovení

stupně závislosti se hodnotí v přirozeném sociálním prostředí a s ohledem na věk fyzické osoby, při hodnocení zvládat základní životní potřeby se hodnotí tělesné struktury, tělesné funkce duševní, mentální, smyslové, oběhové, dechové, hematologické, imunologické, endokrinologické, metabolické, zažívací, vylučovací, neuromuskuloskeletální, včetně hrubé a jemné motoriky a funkce hlasu, řeči a kůže, a to ve vztahu k rozsahu a tíži poruchy funkčních schopností. Za neschopnost zvládání základní životní potřeby se považuje stav, kdy porucha funkčních schopností dosahuje úrovně úplné poruchy nebo poruchy těžké, kdy i přes využívání zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využívání běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku nelze zvládnout životní potřebu v přijatelném standardu. Ustanovení § 2a cit. vyhlášky pak upravuje řečené v tom smyslu, že pokud osoba není schopna z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zvládat alespoň jednu z aktivit, která je pro schopnost zvládat základní životní potřebu vymezena v příloze č. 1 k této vyhlášce, není schopna základní životní potřebu zvládat, a to bez ohledu na příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Příloha č. 1 předpisu upravuje vymezení schopností zvládat základní životní potřeby –

- **orientace** – kdy za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna poznávat a rozeznávat zrakem a sluchem, mít přiměřené duševní kompetence, orientovat se časem, místem a osobou, orientovat se v obvyklém prostředí a situacích a přiměřeně v nich reagovat,
  - **komunikace** – kdy za schopnost zvládat tuto životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna dorozumět se a porozumět, a to mluvenou srozumitelnou řečí a psanou zprávou, porozumět všeobecně používaným základním obrazovým symbolům nebo zvukovým signálům, používat běžné komunikační prostředky,
  - **stravování** – kdy za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna vybrat si ke konzumaci hotový nápoj a potraviny, nápoj nalít, stravu naporcovat, naservírovat, najíst se a napít, dodržovat stanovený dietní režim,
  - **oblékání a obouvání** – kdy za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna vybrat si oblečení a obutí přiměřené okolnostem, oblékat se a obouvat se, svlékat se a zouvat se, manipulovat s oblečením v souvislosti s denním režimem,
  - **tělesná hygiena** – kdy za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna použít hygienické zařízení, mýt si a osušovat si jednotlivé části těla, provádět celkovou hygienu, česat se, provádět ústní hygienu, holit se.
17. Soud po přezkoumání věci hodnotil podklady, obsažené ve spisu, jednotlivě i v jejich souhrnu (§ 77 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní - s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba byla důvodná.
18. Krajský soud konstatoval výše podrobněji závěry dvou nálezů a vyjádření, z nichž lze i laicky jasně uzavřít, že žalobce není orientován místem a časem, což je ve zřejmém rozporu s hodnocením této základní životní potřeby posudkovou komisí. Zde však soud podotýká, že pouze s jeho výsledkem, neboť PK žádné podrobnější vyjádření, z jakého důvodu tuto základní životní potřebu neuznala jako nezvládanou samostatně, neuvedla.

19. K základní životní potřebě komunikace pak soud připomíná, že posudková komise sice uvedla, že u žalobce není doložena taková tíže postižení, pro kterou by neměl potřebu zvládnout srovnatelně se stejně starými zdravými vrstevníky, nicméně ani zde se komise podrobněji nezabývala dostatečnou argumentací, která, dle přesvědčení soudu, při daných podkladech byla nutná a potřebná. Zejména za situace, kdy nezletilý trpí Aspergerovým syndromem, který samozřejmě nepředstavuje v jeho případě závažnější fyzická omezení, ale nestandardní reakce a projevy v oblasti myšlení a duševních pochodů, jejichž výsledkem jsou často neočekávané a neadekvátní stavy. Přitom ve věku přesahujícím 12 let již srovnatelně nelze omluvit cokoli, ale pouze a jen skutečné a reálné situace. Na ty poukazuje i žaloba, když konkrétně matka sama má možnost porovnání s duševním vybavením a chováním mladších sourozenců žalobce.
20. U dalších, žalobou namítaných základních životních potřeb je pak potřebné blíže se zabývat jednotlivými charakteristikami, tyto porovnat s podkladovými nálezy a v daném případě není, dle přesvědčení soudu od věci, aby případně posudkový orgán i jednotlivé schopnosti žalobce osobně přešetřil a řádně odůvodnil, neboť, jak výše uvedeno, se nebude jednat o neschopnost fyzickou, ale zejména mentálního rázu. K tomu nemůže být dostatečným podkladem sociální šetření, neboť v daném případě se ho prakticky žalobce ani sám vůbec nezúčastnil. Z objektivního pohledu tedy, pokud posudkový orgán chce ve svých závěrech sociálním šetřením argumentovat, je potřebné vidět, že odpovědi formulovala matka, je proto nutné vyčerpávajícím způsobem u jednotlivých žalobou namítaných základních životních potřeb (oblékání a obouvání, tělesná hygiena a stravování) odůvodnit případnou míru naplnění mimořádné péče oproti dohledu nad těmito potřebami (zde pro srovnání – uvědomuje si žalobce např. nutnost výběru a použití teplého oblečení v zimních měsících, pokud ne a byl by schopen vyjít v letním oblečení, mohou zde být i rizika zdravotního rázu apod.).
21. Vzhledem k tomu, že krajský soud zjistil potřebu dalšího dokazování ve věci, které je závislé na odborném posouzení, rozhodl dle § 78 odst. 1 s.ř.s. a žalobním námitkám vyhověl, zrušil napadené rozhodnutí žalovaného a věc mu vrací k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.).

VI. Náklady řízení

22. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., když ve věci úspěšný žalobce prostřednictvím právní zástupkyně vyčíslil náklady právního zastoupení. Tyto spočívají v 4 úkonech právní služby po 1.000,- Kč (převzetí věci, žaloba, replika k vyjádření a jednání soudu), v paušální částce 4 x 300,- Kč, celkem 5.200 Kč. Zástupkyně dále účtovala náhradu za promeškaný čas 6 x ½ hodiny, tedy 600 Kč a náhradu jízdného osobním vozidlem VW RZ 2AD3230 z Prahy do Hradce Králové a zpět, celkem 240 km x 4,20 Kč, při spotřebě 6,3 l / 100 km a ceně nafty 31,80 Kč (1.527,- Kč). Náhrada nákladů řízení tak činí 7.327,- Kč, spolu s DPH, již je zástupkyně plátcem, pak celkovou částku 8.866 Kč.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 23. listopadu 2020

JUDr. Jana Kábrtová v. r.
samosoudkyně